

19. Niedziela Zwykła – Rok A 9 sierpnia 2020 r.

Refleksja

Każdy z nas posiada jakieś doświadczenie rozmowy z Bogiem. To także doświadczenie bohaterów Pisma Świętego. Przykładem jest Eliasz, o którym mówi dzisiejsze pierwsze czytanie. Jego spotkanie z Bogiem odbyło się na górze Horeb. Prorok miał już za sobą walkę z 450 prorokami pogańskiego bożka Baala. Musiał też ratować się ucieczką na pustynię przed Izebel, żoną króla Achaba. Bóg nie pozostawił go jednak samemu sobie, ale pokrzepił wodą i pokarmem i kazał iść do Bożej Góry Toreb. Po noclegu w grocie, Bóg kazał mu wyjść na górę: „Wyjdź, aby stanąć na górze wobec Pana!”. I Eliasz, „prorok jak ogień”, dostrzega Boga przychodzącego w „łagodnym powiewie”. Ma możliwość poznać Jego prawdziwe oblicze, pełne dobroci. W tej przyjacielskiej bliskości może znaleźć się każdy, kto poszukuje kontaktu z Bogiem. Podobnie jak w przypadku Eliasza, Bóg pozbawia nas niewłaściwych wyobrażeń. Uczy nas tego, że Jego głos jest delikatny i subtelny. I nie można go usłyszeć, dopóki nie uciszymy swojego serca. A jakże trudno usłyszeć głos Boży w hałaśliwym, pełnym zgiełku świecie, gdzie choćby zbyt głośna muzyka przeszkadza prowadzić normalną rozmowę w sąsiednim mieszkaniu? A pierwszy krok do świętości to nic innego jak ciche zamknięcie drzwi. Czy to takie trudne, ponad ludzkie siły?

Bliskość z Bogiem odnajdujemy na modlitwie. Ważne jest, byś znalazł na nią odpowiedni czas (najlepiej rano i wieczorem), zaciszne miejsce, pozbawione zewnętrznego huk i przyjął odpowiednią postawę. Systematyczne „smakowanie” Boga i rozmowa z Nim pozwoli nam na lepsze poznanie, pokochanie i owocniejsze pójście za Nim. Wszystko po to, by stał się obecny w każdej chwili naszego życia. Byśmy odnajdowali Go we wszystkich rzeczach. Każdego dnia winniśmy wsłuchiwać się w nasze serce, by odkryć w nas działanie Boga i poznać, jakie przeszkody utrudniają nam spotkanie z Nim.

Niech niedzielna Eucharystia – to najważniejsze spotkanie całego tygodnia – zaowocuje naszym pragnieniem, by mieć czas dla Boga każdego dnia. By wierzyć, że pomimo życiowych burz, trzęsień ziemi i ognia namiętności On przychodzi w „łagodnym powiewie”.

ks. Leszek Smoliński

Złota myśl tygodnia

O najlepszym towarzystwie mówi się, że rozmowa w nim poucza, a milczenie kształci (*J. W. Goethe*).

Na wesoło

- Jakie tam, synu, zrobiliście postępy na lekcjach religii?
- Trzymamy się ściśle planu. Z Bogiem Ojcem już skończyliśmy.

Tata pyta się Kasi:

- Kasiu jak tam nowe okulary, dobrze przez nie widzisz?
- Tak mamusiu.

Święto tygodnia – Wniebowzięcie Najświętszej Maryi Panny – 15 sierpnia

Prawda o Wniebowzięciu Matki Bożej stanowi dogmat naszej wiary, choć formalnie ogłoszony stosunkowo niedawno - przez papieża Piusa XII 1 listopada 1950 r. w konstytucji apostolskiej *Munificentissimus Deus*:

„Powagą Pana naszego Jezusa Chrystusa, świętych Apostołów Piotra i Pawła i Naszą, ogłaszamy, orzekamy i określamy jako dogmat objawiony przez Boga: że Niepokalana Matka Boga, Maryja zawsze Dziewica, po zakończeniu ziemskiego życia z duszą i ciałem została wzięta do chwały niebieskiej”.

Przekonanie o tym, że Pan Jezus nie pozostawił ciała swojej Matki na ziemi, ale je uwielbił, uczynił podobnym do swojego ciała w chwili zmartwychwstania i zabrał do nieba, było powszechnie wyznawane w Kościele katolickim. Już w VI wieku cesarz Maurycy polecił obchodzić na Wschodzie w całym swoim państwie w dniu 15 sierpnia osobne święto dla uczczenia tej tajemnicy. Święto to musiało lokalnie istnieć już wcześniej, przynajmniej w V w. W Rzymie istnieje to święto z całą pewnością w wieku VII. Wiemy bowiem, że papież św. Sergiusz I ustanawia na tę uroczystość procesję. Papież Leon IV dodał do tego święta wigilię i oktawę.

Z pism św. Grzegorza z Tours dowiadujemy się, że w Galii istniało to święto już w VI w. Obchodzono je jednak nie 15 sierpnia, ale 18 stycznia. W mszale na to święto, używanym wówczas w Galii, czytamy, że jest to „jedyna tajemnica, jaka się stała dla ludzi - Wniebowzięcie Najświętszej Maryi Panny”. W prefacji zaś znajdujemy słowa: „Tę, która nic ziemskiego za życia nie zaznała, słusznie nie trzyma w zamknięciu skała grobowa”.

U Ormian uroczystość Wniebowzięcia Maryi rozpoczyna nowy okres roku kościelnego. W liturgii abisyńskiej, czyli etiopskiej, w tę uroczystość Kościół śpiewa: „W tym dniu wzięte jest do nieba ciało Najświętszej Maryi Panny, Matki Bożej, naszej Pani”.

15 sierpnia obchodzą pamiątkę tej tajemnicy również Chaldejczycy, Syryjczycy i maronici. Kalendarz koptyjski pod dniem 21 sierpnia opiewa Wniebowzięcie ciała Matki Bożej do nieba. Różne bywają nazwy tej uroczystości: Wzięcie Maryi do nieba, Przejście, Zaśnięcie, Odpocznienie Maryi.

Opowiadanie

Tajemnica odwagi

W starodawnych rękopisach znajduje się historia dziewczyny, która należała do grupy kobiet, towarzyszących Jezusowi na Kalwarię. Była to dziewczyna nieśmiała, milcząca, skromna.

Na wieść o Zmartwychwstaniu, niepotrzebne jej były wizje czy potwierdzenia. Uwierzyła natychmiast. Pod wpływem odwagi, nie okazywanej dotąd, zaczęła pielgrzymować i głosić słowa Jezusa. Nie lękała się już. Głosiła posłanie w miastach i wsiach. Pewnego dnia podszedł do niej mężczyzna, którego głęboko poruszyło jej świadectwo. Zapytał ją:

- Powiedz mi, w czym tkwi tajemnica twojej odwagi?

- W pokorze. Tak nauczył mnie Nauczyciel.

Mężczyzna stał przez chwilę milczący, potem znów spytał:

- Do czego służy pokora?

- Do tego, bym mogła powiedzieć jako pierwsza: „Kocham cię”.

Nauczanie papieskie o Eucharystii

„Jeśli wszelkie zamysły i praktyki pobożności, nie związane ściśle z świętą liturgią, jedynie do tego zmierzają, by czyny ludzkie ku Ojcu niebieskiemu wznosić, by pobudzać ludzi do pokuty i do świętej bojaźni Bożej oraz by, odciągawszy od powabów świata i grzechów, wieść ich drogą stromą ku szczytowi świętości, to nie tylko godne są najwyższej pochwały, lecz wprost są konieczne” (Pius XII).